

VIIPURIN TALOUDELLINEN KORKEAKOULUSEURA

Society for Viipuri School of Economics

U. Kivi-Koskinen

**VIIPURIN TALOUDELLINEN
KORKEAKOULUSEURA 70 VUOTTA**

1980 - 1989

VIIPURIN TALOUDELLINEN KORKEAKOULUSEURA

Society for Viipuri School of Economics

Yleistä

Viipuri oli aikanaan Itä-Suomen kaupan keskus ja ajoittain sillä oli kaupan alalla kärkisija Suomen kaupunkien joukossa. Tämän asiointilan totesi jo J. W. Snellmankin lausudessaan “Viipurille suomme kaiken kunnioituksemme. Mitä sen liike-elämästä olemme oppineet tuntemaan, on se näyttänyt meille kauppiassivistyksen korkeamman kuin missään muussa Suomen kaupungissa sekä taidon ja kyvyn katsoa asiat avarammalta kannalta, minkä kyvyn ainoastaan suurempi liike-elämä voi synnyttää.”

Kun Suomen itsenäistymisen jälkeen 16.2.1917 Helsingissä joukko tieteen ja elinkeinoelämän edustajia kaavaili suomalais-kansallisen kulttuuririntaman luomista ja siihen kuuluvien erilaisten korkeakoulujen perustamista, oli ikäänkuin itsestään selvää, että Viipuriin oli perustettava taloudellinen korkeakoulu.

Sanottua kokousta seuranneen vapaussodan ja sen maininkien tasaannuttua ryhdyttiinkin Viipurissa toimiin korkeakoulun perustamiseksi. Tammikuun 21 päivänä 1919 kokoontui Savo-Karjalan Osake-Pankin huoneistoon Viipurissa 28 viipurilaista eri elämäntilojen, lähinnä liike-elämän edustajaa päättämään Viipurin Taloudellisen Korkeakouluseuran perustamisesta.

Seuran alkuperäisten sääntöjen 1 §:n mukaan seuran tuli “työskennellä suomenkielisen Taloudellisen Korkeakoulun aikaansaamiseksi Viipurin kaupunkiin”. Säännöissä määrättiin niiden 10 §:ssä myös, että “sitten kun seuran varat ovat karttuneet 10 miljoonaan markkaan ja seuralla on korkovaroina vuosittain ainakin 500.000 Suomen markan tulot, ottaa hoitokunta harkittavakseen, onko Taloudellinen Korkeakoulu perustettava”.

Kohta perustamisensa jälkeen seura sai huomattavan määrän lahjoituksia ja jatkoi varojen keruuta edelleen. Turun yliopiston hyväksi suoritettavat varainkeräykset kuitenkin tätä Viipurin Taloudellisen Korkeakouluseuran keräystä haittasivat ja ajoittain sen kokonaan keskeyttivät.

Vuonna 1939 seuran varat olivat 4.782.745,27 mk. Tuohon mennessä seura oli siis päässyt lähes puoleen siitä määrästä, joka aikanaan oli katsottu tarvittavan, jotta korkeakoulu olisi voitu perustaa.

Kun Viipurin kaupunki oli jäänyt luovutetulle alueelle ja seuran alkuperäisen tarkoituksen toteuttaminen siten näytti tulleen mahdottomaksi, pohdittiin seurassa vastaista toimintaa ja toiminnan mahdollisuuksia. Tuona aikana oli nimittäin esitetty muunmuassa ajatus, että seura voisi ryhtyä varoillaan tukemaan Turkuun suunniteltua taloudellista oppilaitosta. Esitys aiheutti toimikunnan asettamisen. Mietinnössään toimikunta lausui “Seuran rahavarat niiden näkökohtien perusteella, joiden vallitessa ne on kerätty ja ottaen huomioon niiden jalomielisten lahjoittajien motiivit, on katsottava niin sitovasti määräytyksi käytettäväksi itä-suomalaisen korkeamman taloudellisen sivistyksen kohottamiseen, että toisin menetellen loukattaisiin lahjoittajien tahtoa.” Toimikunnan mielestä oli myös syytä pitää seura elinvoimaisena ja kartuttaa sen rahavaroja. Tämä toimikunnan esittämä kanta hyväksyttiin seuran kokouksessa 5.9.1947.

Niinpä seura jatkoi varojen kartuttamista siinä jossakin määrin onnistuenkin ja sen ohessa seura jakoi varsin runsaasti apurahoja, avustuksia ja myönsi lainoja opiskelijoille ja muunmuassa kahden karjalaisen oppilaitoksen rakentamiseen. Näistä toinen oli Karjalan Yhteiskoulu, josta enemmän tuonnempana.

VIIPURIN TALOUDELLINEN KORKEAKOULUSEURA

Society for Viipuri School of Economics

Näin jatkui 1950-luvun lopulle asti, mutta vaikka seura oli muodostunut lähinnä eräänlaiseksi avustusyhdistykseksi, ei sen alkuperäinen tarkoitus kuitenkaan ollut unohtunut, sillä vuosikertomuksissaan seura vuosi vuodelta totesi, että “seuralla on huomattava omaisuus siltä varalta, että sen tarkoitus tulevaisuudessa saataisiin toteutetuksi”.

Jo 1950-luvun loppuvuosina tuli seuran eri tilaisuuksissa esille Lappeenrannan Korkeakoulu. Seuramme jäsen apulaisprofessori Martti J. Mustakallio, joka oli armoton Lappenranta-fani, puhui asiasta innostuneesti ja kuulijoina olivat ainakin seuran puheenjohtaja J. Kivi-Koskinen, teollisuusneuvos Hans Bröckl ja everstiluutnantti Hugo Turunen, joka viimeksimainittu oli Lappeenrannan kauppakamarin toimitusjohtaja.

Vuonna 1958 seura antoi Lappeenrannan kesäyliopistolle 100.000 markan avustuksen “ohjelmaan kuuluvien sellaisten luentojen järjestämiseen, jotka ovat talouskysymyksiä ja joita voidaan pitää seuran toimintaohjelmaan liittyvinä.”

Valtioneuvosto asetti 27.11.1958 komitean tutkimaan ja tekemään ehdotuksia toimenpiteistä tutkimustyön ja korkeamman henkisen kulttuurin edistämiseksi Itä-Suomessa. Tämän Itä-Suomen kulttuurikomitean puheenjohtajana oli edellainnitu Martti J. Mustakallio ja sen sihteerinä niinikään seuramme jäsen Martti Valla.

Tämän komitean mietinnössä lausutaan, että “Komitea on huolellisesti harkittuaan päättänyt ehdottaa, että Itä-Suomeen perustetaan korkeakoulu. Korkeakoulupaikaksi komitean enemmistö ehdottaa Lappeenrannan kaupunkia”. Tähän korkeakouluun komitea ehdotti perustettavaksi paitsi muita osastoja, myös kaupallisten insinöörien osaston. Komitea antoi mietintonsa marraskuun 23 päivänä 1961.

Samoihin aikoihin pohdittiin seurassa myös sääntöjen muuttamista. Seuran alkuperäisten sääntöjen mukaan asioiden hoito kuului 20-jäseniselle hoitokunnalle. Tällainen elin oli kuitenkin erittäin raskassoutuinen ja sen täysilukuisena koolle saaminen oli erittäin vaikeata.

Sääntöjen 10 §:n määräys korkeakoulun perustamisesta mikäli seuran varat karttavat 10 miljoonaan markkaan todettiin myös epäajankohtaiseksi, kun mainitulla summalla ei ollut mahdollista perustaa korkeakoulua tai sitä ylläpitää. Tärkein muutos oli kuitenkin seuran varsinaisen tarkoituksen uudelleenkirjoittaminen. Sääntöihin kirjattiinkin seuran uusi tarkoitus, sillä tavoin kuin seuran kokous oli sen edellä kerrotuin tavoin 5.9.1947 määritellyt.

Sääntömuutosta harkittaessa oli 31 .12.1958 päivätyn tilinpäätöksen mukaan seuran omisuus 31.571.101 mk (vanhoja markkoja). Vaikka seuran omaisuus olikin tuntuvasti viime vuosina karttunut, oli seuran jäsenten keskuudessa hallitsevana mielipiteenä, että seuran varoille ei nähtävissä olevassa tulevaisuudessa ollut mahdollisuuksia korkeakoulun perustamiseen eikä sellaisen ylläpitämiseen. Sen sijaan katsottiin jo silloin yleisesti, että seuran oli mahdollista apurahoin ja lahjoituksin tukea sen kannalta hyviä pyrkimyksiä. Sitä tarkoitusta varten seuran oli syytä huolehtia hyvin rahavaroistaan ja pyrkiä niitä kartuttamaan.

Seuran tarkoituserät ja säännöt tulivat uudelleen harkittaviksi kun Karjalan Yhteiskoulun ns. karjalaisvarat siirrettiin seuralle.

VIIPURIN TALOUDELLINEN KORKEAKOULUSEURA

Society for Viipuri School of Economics

Näiden varojen määrä oli suurempi kuin seuran siihenastinen koko omaisuus. Koulun edustajat katsoivat, ettei ollut tarkoituksenmukaista jäädyttää näitä varoja odottamaan joskus tapahtuvaa korkeakoulun mahdollista perustamista ja sitä ennen käytettäväksi pelkästään opiskelustipendeiksi.

Sääntöjen tarkoituksiperiin haluttiin lisätä pyrkimys tukea taloudellista tutkimusta ja opetusta ja poistaa niistä korkeakoulun perustaminen niillä näkymin mahdottomana ajatuksena. Hallituksen ehdotusta sääntöjen muuttamisesta ei seuran kokous kuitenkaan sellaisenaan hyväksynyt, mutta erinäisten vaiheitten jälkeen asia kuitenkin jotenkuten järjestyi. Uudet säännöt merkittiin yhdistysrekisteriin vuonna 1985.

Varojen kehitys

Seuran varat olivat vuoden 1977 lopussa mk 1.549.574,25 käsittäen perustajien nimikkorahastoja mk 153.042,49 ja muuta pääomaa mk 1.396.531,74.

Sen jälkeen on seuran haltuun joutunut kahden viipurilaisen yksityisoppikoulun jäännösvarat eli Viipurin Yhteiskoulu Oy:n, Viipurissa paremmin Vanhan Yhteiskoulun nimellä tunnetun Vanhan Yhteiskoulun jäännösvarat. Ensin mainitun koulun jäännösvarat olivat noin 300.000 mk ja jälkimmäisen 4,7 miljoonaa markkaa.

Seuran varat ovat olleet pääosin sijoitettuna osakkeisiin, joiden arvot ovat vuosien mittaan tuntuvasti nousseet. Osittain varat ovat olleet sijoitettuna myös notariaattitalletuksiin, joiden korko ajoittain on ollut varsin korkea. Niinpä seuran varojen määrä 31.12.1988 oli 33.860.604,34 markkaa. Varojen kehitys ilmenee oheisesta liitteestä 3.

Suuntautuminen Lappeenrannan Teknilliseen Korkeakouluun

Toukokuussa 1967 seuran hallitus piti kokousta Lappeenrannassa ja tuossa kokouksessa hallitus päätti myöntää professori Viljo Immoselle 20.000 markan suuruisen stipendin. Immosen oli määrä käyttää stipendi Lappeenrannan Teknillisen Korkeakoulun perustamiseen liittyvien toimenpiteiden tutkimiseen erityisesti silmällä pitäen korkeakoulun hallintoa ja opetusta sekä ulkomaisten suhteiden luomista.

Tästä stipendistä alkoivat seuran vuosittain jatkuneet toimenpiteet korkeakoulun toimintojen edistämiseksi. Vuoden 1979 loppuun mennessä avustuksia oli myönnetty yhteensä 350.000 markkaa.

Seuran toiminnan painopiste kohdistui koko 80-luvun Lappeenrannan Teknilliseen Korkeakouluun. Seura on antanut korkeakoululle erilaisiin tarkoituksiin vuosittain varoja, joiden määrä on vuosi vuodelta noussut. Kun apuraha vuonna 1981 oli 37.200, nousi tuo määrä vuosien mittaan vuoden 1983 73.000 markkaan ja vuoden 1984 153.900 markkaan. Vuonna 1988 avustukset korkeakoululle olivat 164.000 markkaa. Näihin avustuseriin on vielä lisättävä Viipurin Yhteiskoulun jokavuotiset opintoapahat 15.000 - 26.000 markkaa.

Näiden apurahojen puitteissa on vuonna 1982 oltu mukana perustamassa "teollisuusyritysten kansainvälisten toimintojen" professuuria ja assistenttuuria. Tähän tarkoitukseen on apurahasta viitenä vuotena käytetty 30.000 markkaa vuosittain.

VIIPURIN TALOUDELLINEN KORKEAKOULUSEURA

Society for Viipuri School of Economics

Vuonna 1984 seura oli mukana perustamassa Lappeenrannan teknillisen korkeakoulun tukisäätiötä, jonka säädekirja allekirjoitettiin huhtikuun 11. päivänä 1984. Tämän säätiön peruspääomaan Korkeakouluseura luovutti 50.000 markkaa. Samana vuonna seura kustansi korkeakoululle rehtorin viitan.

Carelia Congress

Seuran ja sen talouden kannalta suurin yritys, johon seura on tähän asti lähtenyt mukaan on Carelia Congress Oy. Kysymyksessä oli liittyminen osakkaaksi yhtiöön, jonka tarkoituksena oli ostaa Lappeenrannassa sijaitseva silloin suljettuna ollut Alkoholiliike Oy:n tytäryhtiön Arctia Oy:n omistama hotellikiinteistö, johon tulisi sijoitettavaksi muun ohella Lappeenrannan yliopiston jatkokoulutuskeskus. Yhtiön osakepääoma oli aluksi 3 miljoonaa markkaa, josta Lappeenrannan kaupunki, Arctia Oy ja seura merkitsisivät kukin yhden kolmanneksen. Kiinteistön kauppahinta oli 6 miljoonaa markkaa, mutta sen muutos- ja korjaustöihin tarvittiin alkuarvion mukaan 2,5-2,7 miljoonaa markkaa.

Asia oli alustavasti esillä syksyllä 1985 seuran hallituksen pitäessä kokousta Lappeenrannassa. Ensimmäisen kerran asia oli varsinaisesti esillä hallituksen työvaliokunnan kokouksessa 22.11.1985, johon kokoukseen seuran puheenjohtaja Mika Kaskimies oli laatinut asiasta muistion. Samassa kokouksessa esitettiin myös kaupunginjohtaja Jarmo Kõlhin yksityiskohtaisempi muistio asiasta.

Seuran hallitus käsitteli asiaa helmikuun 7 päivänä 1986 ja päätti ryhtyä osakkaaksi. Vuoden 1986 aikana Carelia Congress Oy:lle myönnettiin lisäksi lainaa 1,5 miljoonaa markkaa ja 24.9.1986 päätettiin sijoittaa osakepääoman korotukseen 500.000 markkaa. Vuoden 1987 aikana lainamäärä lisääntyi 3,4 miljoonaan markkaan. Tammikuun alussa 1988 lainojen 11,5 prosentin korko alennettiin 10,5 prosenttiin. Alkujaan 2,5-2,7 miljoonaksi markaksi arvioidut kiinteistön korjauskustannukset nousivat 7,2 miljoonaan markkaan, josta koneiden ja kaluston osuus oli 1,2 miljoonaa markkaa.

Rakennuksen korjaustyöt viivästyivät arvioidusta ja niinpä Carelia Congress Oy pääsi toimintaan vasta 01.02.1987, silloinkin vielä varsin nihkeästi. Alkuaikoina Carelia Congress Oy:n toiminta on suuntautunut pääasiassa Etelä-Karjalan ammattikurssikeskuksen ja erilaisten muiden tarpeiden tyydyttämiseen kun sen sijaan Lappeenrannan Teknillisen Korkeakoulun jatkokoulutustoiminta ei aluksi lähtenyt toivotulla tavalla käyntiin. Kun seuran tarkoituksena on lähinnä edistää Lappeenrannan Teknillisen Korkeakoulun ja erityisesti sen tuotantotalouden osaston pyrkimyksiä ja käyttää varoja näihin tarpeisiin, on Carelia Congress -projekti haaste Korkeakoululle.

Ekonomikoulutus

Seuran alkuperäisenä tavoitteena oli nimensä mukaisesti suhteellisen laaja-alaisen taloudellisen korkeakoulutasoisen opetuksen aikaansaaminen.

Kun aikanaan puhuttiin kaupallisista insinööreistä tai tuotantotalouden insinööreistä, kiinnosti asia seuraa välittömästi. Erityisellä mielenkiinnolla seurattiin Lappeenrannan Teknillisen Korkeakoulun pyrkimyksiä erityisen kaupallisen opetuksen eli varsinaisen ekonomikoulutuksen aikaansaamiseksi.

VIIPURIN TALOUDELLINEN KORKEAKOULUSEURA

Society for Viipuri School of Economics

Viitteitä tästä oli ollut havaittavissa jo vuodesta 1970 lähtien ja viimeksi toimintasuunnitelmassa vuosille 1983 - 1986.

Tämän asian edistämiseksi seura päätti vuosikokouksessaan 1958 antaa hallitukselle valtuudet tutkia kauppatieteellisen professuurin ja siihen liittyvän assistenttuurin lahjoittamista korkeakoululle. Samassa kokouksessa kaupunginjohtaja Kølhi ilmoitti Lappeenrannan kaupungin valmiudesta lahjoittaa niinkään yksi professuuri korkeakoululle. Myöhemmin kävi ilmi, että myös Lappeenrannan paikalliset liike- ja teollisuuspiirit olisivat niin ikään olleet valmiit vielä kolmannen professuurin aikaansaamiseen.

Ainakin tässä vaiheessa yritys on kuitenkin rauennut, kun opetusministeriö ei ole ottanut tarjousta vastaan.

Talospainotteinen lukio

Seuran ja Karjalan Yhteiskoulu Oy:n välisessä sopimuksessa seura sitoutui talospainotteisen lukion kehittämis- ja kokeilutoimintaan.

Tätä tehtävää varten seura asetti sopimuksen edellyttämällä tavalla toimikunnan, johon tulivat metsänhoitaja Heikki Olkinuora puheenjohtajaksi ja jäseniksi professori Leo Ahlstedt, myyntijohtaja Matti Kantola, ekonomi Risto Holopainen ja metsänhoitaja Arno Piltz. Toimikunta on toiminut samassa kokoonpanossa alusta lähtien muutoin paitsi että Piltz kuoli vuonna 1988.

Sopimuksen mukaan seuralle tulleista varoista muodostettiin Karjalan Yhteiskoulun rahasto. Rahaston varoille vuosittain laskettava kuuden prosentin korko on toimikunnan käytettävissä. Lisäksi toimikunnan käytettävissä on puolet koko rahaston pääomasta. Toimikunta on kuitenkin ollut erittäin säästäväinen eikä se ole käyttänyt mainittua pääomaa lainkaan ja korkovaroistakin on jäänyt säästöä.

Talospainotteinen lukio toimi aluksi Karjalan Yhteiskoulussa, jonka lukioluokilla oli toimikunnan laatiman ohjelman mukaista opetusta. Kun Karjalan Yhteiskoulun lukio lakkautettiin, siirtyi talospainotteinen lukio Töölön Yhteiskouluun, jossa se on toiminut vuodesta 1985 lähtien.

Esitelmät

Seuran yhtenä toimintamuotona on ollut järjestää esitelmätilaisuuksia. Seuran vuosikokouksessa on säännöllisesti ollut esitelmiä seuran toimialaan liittyvistä kysymyksistä.

Seuran jäsenet ja toimihenkilöt

Seuran perustajia oli alkujaan 28. Jäsenmäärä on sen jälkeen vaihdellut, mutta nyttemmin jäsenmäärä on usean vuoden ajan pysynyt 40 seutuvilla. Vuoden 1988 lopussa jäsenmäärä oli 43.

Seuran varsinainen toimielin oli alkujaan 20-jäseninen hoitokunta ja vuodesta 1962 lähtien hallitus, jossa oli aluksi yhdeksän jäsentä ja vuodesta 1982 lähtien kymmenen jäsentä.

VIIPURIN TALOUDELLINEN KORKEAKOULUSEURA

Society for Viipuri School of Economics

Hoitokunnan ensimmäinen puheenjohtaja oli kauppaneuvos E. V. Sellgren. Hänen kuoltuaan vuonna 1936 tuli puheenjohtajaksi apteekkariksi A. Harjanne. Harjanne kuoli vuonna 1940, jolloin puheenjohtajaksi valittiin varatuomari J. Kivi-Koskinen. Kivi-Koskinen toimi hoitokunnan ja myöhemmin hallituksen puheenjohtajana kuolemaansa saakka vuoteen 1966.

Hänen jälkeensä tuli puheenjohtajaksi kaupunginjohtaja Arno Tuurna, joka toimi puheenjohtajana kuolemaansa saakka vuonna 1976. Seuraava puheenjohtaja oli professori Martti Saario, joka erosi puheenjohtajan tehtävästä vuonna 1984, mistä lähtien puheenjohtajuutta on hoitanut kansleri, professori Mika Kaskimies.

Hoitokunnan varapuheenjohtajia oli aluksi kaksi, filosofian maisteri K. N. Rantakari vuoteen 1924 ja toisena konsuli William Otsakorpi vuoteen 1928. Sen jälkeen toimi varapuheenjohtajana John Lindgren (Linnamo) vuoteen 1943. Vuodesta 1943 vuoteen 1955 toimi varapuheenjohtajana pankinjohtaja Eino Hevonpää. Sen jälkeen oli kaupunginjohtaja Arno Tuurna aluksi hoitokunnan ja sittemmin hallituksen varapuheenjohtajana 1956-1966. Hänen jälkeensä toimi varapuheenjohtajana Martti Saario vuoteen 1976 ja sen jälkeen Kaskimies vuoteen 1984 ja siitä lähtien laamanni U. Kivi-Koskinen.

Seuran sihteri-rahastonhoitajina ovat toimineet vuosina 1921-1925 pankinjohtaja K. A. Patomäki, vuosina 1925-1929 hovioikeuden neuvos, maaherra Vilho Kyttä ja vuosina 1929-1958 pankinjohtaja A. A. Lintulahti. Lintulahden tehtävänä oli luotsata seuran varat sotavuosien ja sen jälkeisen ajan lukuisten vaarojen ja infiaatiokausien yli. Vuosina 1958-1977 oli tässä tehtävässä kauppaneuvos Toivo Nupponen sekä vuodesta 1977 edelleen ekonomi Kauko Kovasin.

Seuran hallitukseen ovat kuuluneet edellämainittujen lisäksi kouluneuvos M. A. Jakobsson vuosina 1962-1971, agronomi F. S. Rantala vuosina 1962-1965, maaherra Esko Peltonen vuosina 1962-1965, teollisuusneuvos Hans Bröckl vuosina 1962-1969, valtiotieteen maisteri Martti Valla vuosina 1966-1975, dipl.ins. Tom Bröckl vuosina 1970-1985, ekonomi Matti Kunnaala vuodesta 1977, arkkitehti Martti Jaatinen vuodesta 1976, hallitusneuvos Lauri Kärävä vuodesta 1986, kaupunginjohtaja Jarmo Kölhi vuodesta 1966, metsänhoitaja Heikki Olkinuora vuodesta 1982, pankinjohtaja Risto Piepponen vuodesta 1988 ja dipl ins Niilo Teeri vuodesta 1979.

Lähteitä

- J. Kivi-Koskinen, Viipurin Taloudellinen Korkeakouluseura r.y. 1919-1959.
- Kauko Kovasin, seuran historiikki 1960-1979.
- Itä-Suomen kulttuurikomiteamietintö 1961
- Lappeenrannan Teknillinen Korkeakoulu 10 vuotta 1979.

Liitteitä

Seuran myöntämistä avustuksista ja apurahoista, joiden kohdalta seuran kokous on varsin vapaamielisesti tulkinnut seuran sääntöjä, on luettelo oheisena, Liite 1

Tämän liitteenä on luettelot perustajajäsenten nimikkorahastoista ja seuran oman pääoman määristä vuosina 1978-1988. Liitteet 2 ja 3

Lisäksi tähän on liitetty kertomus viipurilaisten yhteiskoulujen varojen päätymisestä seuralle.

Liite 4

Seuran tilaisuuksissa pidetyt esitelmät. Liite 5

VIIPURIN TALOUDELLINEN KORKEAKOULUSEURA

Society for Viipuri School of Economics

Liite 1

Seuran allamainittuina vuosina myöntämät avustukset ja apurahat:

v. 1977	LTKK		27.310,00
v. 1978	LTKK	41.505,00	
	Asko Korpela	<u>1.000,00</u>	32.505,00
v. 1979	LTKK	45.200,00	
	Viipurin Yhteiskoulun apurahat	<u>15.000,00</u>	60.200,00
v. 1980	LTKK	57.000,00	
	VY:n apurahat	<u>15.000,00</u>	72.000,00
v. 1981	LTKK	37.200,00	
	VY:n apurahat	<u>15.000,00</u>	52.200,00
v. 1982	LTKK	58.000,00	
	VY:n apurahat	<u>15.000,00</u>	73.000,00
v. 1983	LTKK	73.000,00	
	VY:n apurahat	15.000,00	
	Wiipuri - Museon säätiö	<u>5.000,00</u>	93.000,00
v. 1984	LTKK	103.900,00	
	LTKK:n Tukisäätiö	50.000,00	
	VY:n apurahat	<u>20.000,00</u>	173.000,00
v. 1985	LTKK	163.500,00	
	VY:n apurahat	<u>21.500,00</u>	185.000,00
v. 1986	LTKK	136.000,00	
	VY:n apurahat	<u>20.000,00</u>	156.000,00
v. 1987	LTKK	150.000,00	
	VY:n apurahat	20.000,00	
	Lappeenrannan kilta, "Wolkoff" in talo"	20.000,00	
	O-I Meurman	<u>5.000,00</u>	205.000,00
v. 1988	LTKK	164.000,00	
	VY:n apurahat	26.000,00	
	Wiipuri - Museon säätiö	<u>10.000,00</u>	200.000,00

1984 apurahaan sisältyi rehtorin viitta mk 7.000,00.

Viipurin Yhteiskoulun apurahiin sisältyy v:sta 1984 lähtien seuran osuus mk 15.000,00 ylittävältä osalta.

VIIPURIN TALOUDELLINEN KORKEAKOULUSEURA

Society for Viipuri School of Economics

Liite 2

VIIPURIN TALOUDELLINEN KORKEAKOULUSEURA R.Y.

Perustajien nimikkorahastojen korkohyvitykset vuodelta 1988 ja rahastojen pääomat 31.12.1988

	Pääoma 01.01.1988	Korkohyvitys		Pääoma 31.12.1988
Rahaston nimi		%	mk	
A ja L Konkonen	6.955,35	2	139,10	7.094,45
A Konkonen	14.005,10	2	280,10	14.285,20
Maria Lallukka	16.416,30	2	328,30	16.744,60
Ph. U. Strengberg	12.572,40	2	251,40	12.823,60
Vilho Karjalainen	2.141,90	2	42,80	2.184,70
Juho Linnamo	1.019,50	2	20,40	1.039,90
F. Sergejeff	10.197,60	2	203,95	10.401,55
William Otsakorpi	2.764,30	2	55,30	2.819,60
E. V. Sellgren	6.119,45	2	122,40	6.241,85
SKOP:n rahasto	142.489,85	4,5	6.412,05	148.901,90
Artturi Helenius	2.039,55	2	40,80	2.086,35
	216.721,30	-	7.896,60	224.617,90
Viipurin Yhteiskoulun rahasto 1.1.1988	300.000			
+ korkohyvitys vuodelta 1988	15.000	5	15.000,00	
+ apurahajako 1988	15.000			300.000,00
	516.721,30		22.896,60	524.617,91
Karjalan Yhteiskoulun rahasto	2.312.813,70		-	2.312.813,70
	2.829.535,00		22.896,60	2.837.431,60

VIIPURIN TALOUDELLINEN KORKEAKOULUSEURA

Society for Viipuri School of Economics

Liite 3

	Määrätarkoitukseen sidotut rahastot	Perustajien nimikkorahastot	Muu pääoma	Yhteensä oma pääoma
1978		457.916,24	1.671.616,55	2.129.562,79
1979		463.500,97	2.101.506,44	2.565.007,46
1980		469.274,50	2.085.712,43	2.554.986,95
1981	2.350.000,00	2.788.089,85	2.538.379,78	7.676.469,63
1982	2.350.000,00	2.794.389,40	3.799.471,98	8.943.861,38
1983	2.350.000,00	2.800.879,40	6.671.990,03	11.822.869,43
1984	2.350.000,00	2.802.627,90	6.919.478,00	12.072.105,90
1985	2.350.000,00	2.814.645,55	8.694.165,01	13.858.810,56
1986	2.350.000,00	2.821.943,55	14.447.425,49	19.619.369,02
1987	2.350.000,00	2.829.535,00	20.892.130,76	26.071.665,76
1988	2.350.000,00	2.837.431,60	28.673.172,74	33.860.604,34

Perustajien nimikkorahasto kasvoi vuonna 1978 mk 300.000,00, kun Viipuri Yhteiskoulun lahjoitus mk 300.000,00 lisättiin siihen sekä vuonna 1981 mk 2.312.812,70, kun Karjalan Yhteiskoulun omaisuuden järjestely seuran kautta toteutettiin. Samassa yhteydessä muodostettiin k.o. varoista (puolet kauppahinnasta, joka Steiner-koulun kannatusyhdistykseltä saatiin) "Määrä tarkoitukseen sidottu rahasto" suuruudeltaan mk 2.350.000,00, jonka paikka taseen vastattavissa on vaihdellut, mutta on nyt sijoitettu "Omaan pääomaan", kuten se vuodesta 1982 lähtien on ollut, jolloin jatkuva vertailu on helpompaa.

Liite 4

KERTOMUS

VIIPURILAISTEN YHTEISKOULUJEN VAROJEN PÄÄTYMISESTÄ SEURALLE

“Vanha Yhteiskoulu”

Viipurin Yhteiskoulu Oy sai Karjalaan jääneestä omaisuudestaan aikanaan korvauksen. Onnellisen sattuman kautta nämä varat pystyttiin pääosin jakamaan yhtiön osakkaille. Tapahtui nimittäin niin merkittävästi, että yhteiskoulun kassakaappi oli jäänyt talvisodan aikana Viipuriin, mutta kun Viipuri jälleen vuonna 1941 tuli suomalaisten käsiin, saattoi koulun rehtori M.A. Jakobsson todeta kassakaapin seisovan entisellä paikallaan koulussa. Kun hän avasi avaimillaan kassakaapin, totesi hän hämmästyksensä vielä, että kassakaapin sisältöön ei oltu lainkaan koskettu. Kassakaapissa oli tallella myös Viipurin Yhteiskoulu Oy:n osakeluettelo. Kassakaappi evakuoitiin aikanaan Länsi-Suomeen ja hoitaa erinäisten vaiheitten jälkeen edelleen kassakaapin virkaa Toijalan tuomiokunnassa.

Kun sitten aikanaan Viipurin Yhteiskoulu Oy sai edellä mainitut korvauksensa, löytyi tuon osakeluettelon perusteella huomattava osa yhtiön osakkaista, joille korvauksen saaminen noissa ankeissa oloissa oli erittäin tervetullut. Kun kaikkia osakkaita ei kuitenkaan löytynyt eikä edes osakkaitten perillisiääkään, jäi näitä varoja jokin määrä tähteesi. Yhtiön johto hoiteli jäännösvaroja hyvin ja ne jopa karttuivat jonkin verran. Kun Yhteiskoulu Oy olisi joutunut osakeyhtiönä verotuksen kohteeksi, siirrettiin varat Karjalaisten Opiskelijain Avustusyhdistys r.y:lle, joka oli verovapaa. Tämä yhdistys jakoi aikanaan stipendejä mm. Lappeenrannan Teknillisen Korkeakoulun opiskelijoille. Tätä stipendien jakoa jatkaa nyt Korkeakouluseura. Aikanaan tuossa yhdistyksessä todettiin sen pienuus ja katsottiin tarkoituksenmukaisemmaksi järjestelyksi luovuttaa varat Viipurin Taloudelliselle Korkeakouluseuralle kuten aikanaan tapahtuikin

“Uusi Yhteiskoulu”

Viipurin Uuden Yhteiskoulun osalta asiat kehittyivät toisella tavoin. Tämän yhtiön osakeluettelo jäi Viipuriin. Siitä oli olemassa vain hajatietoja ja loppujen lopuksi osakeyhtiön osakkeista oli tallessa ja tiedossa vain muutama harva kappale. Yhtiö sai kuitenkin samaten kuin Vanha Yhteiskoulukin korvauksia Viipuriin jääneestä omaisuudesta. Tämän omaisuuden jakaminen osakkaille ei ollut mahdollista, kun osakkaista ei juuri tietoa ollut. Sitäpaitsi osoittautui välttämättömäksi aikaansaada oppikoulu Helsinkiin. Korvausvaroilla sekä mm. Korkeakouluseuran myöntämällä lainavaroilla ynnä keräysvaroilla ja valtion tuella perustettiin Helsinkiin Karjalan Yhteiskoulu Oy, joka sitten toimi karjalaisen perinteen vaalijana Helsingissä.

Kun sitten tuli aika jolloin oppikouluja ryhdyttiin lakkauttamaan peruskouluihin siirtymisen myötä, lopetettiin Karjalan Yhteiskoulustakin 1-5 luokat. Jäljelle jäi vain lukio. Lukiokin oli jo vaaravyöhykkeessä. Tässä vaiheessa heräsi ajatus yrittää siirtää Karjalan Yhteiskoulu Oy:n karjalaisperäiset varat karjalaiseen käyttöön.

VIIPURIN TALOUDELLINEN KORKEAKOULUSEURA

Society for Viipuri School of Economics

Vuoden 1981 aikana käytyjen erilaisten neuvottelujen jälkeen tehtiin Karjalan yhteiskoulu Oy:n ja Korkeakouluseuran kesken sopimus marraskuun 20. päivänä 1981. Sen mukaan Karjalan Yhteiskoulu Oy:n oli määrä korottaa yhtiön osakepääomaa huomattavasti ja oikeuttaa uusmerkintään sen tai ne henkilöt tai yhteisöt, joiden kanssa siitä erikseen sovitaan.

Korkeakouluseuran oli määrä merkitä tällä tavoin annettavat 700 uutta osaketta 50 markan hintaan kappale.

Yhteiskoulu Oy oli myös hankkinut ostajan näille osakkeille siten, että Korkeakouluseuran oli määrä myydä osakkeet edelleen Helsingin Rudolf Steiner-koulun kannatusyhdistykselle 4,7 miljoonan markan kauppahinnasta, joka oli maksettava kymmenen vuoden kuluessa. Näin sittemmin tapahtuikin ja vuoden 1988 tilinpäätöksen mukaan Steiner-koulun kannatusyhdistys oli vielä seuralle velkaa 1.236.058 markkaa.

Täysin kivuttomasti asia ei kuitenkaan sujunut. Seuran ja yhteiskoulun välillä tehdyn sopimuksen mukaan oli nimittäin määrä myös muuttaa seuran sääntöjä väljemmiksi. Sääntöjen muutoksesta oli seuran hallitus tehnyt päätöksen ja se oli liitetty sopimusehtoihin. Tätä sääntömuutosta ei seuran kokous kuitenkaan hyväksynyt ja koko asia oli jo välillä seuran puolesta kaatumassa ja seuran tilalle tulossa Yhteiskoulu Oy:n osakkeitten ostajaksi ja edelleen myyjäksi muita yhteisöjä. Loppujen lopuksi asia kuitenkin saatiin eri vaiheitten kautta järjestykseen, mutta uudet säännöt saatiin rekisteröidyksi vasta vuonna 1985.

Liite 5

Viipurin Taloudellinen Korkeakouluseura r.y:n vuosikokouksissa pidetyt esitelmät:

- 29.03.78 Asko Korpela: Tuloverot liikevaihtoveroon
- 27.03.79 Martti Jaatinen: Arkkitehti ja rakennuskustannukset
- 28.03.80 Jarmo Kölhi: Lappeenrannan kaupunki ja sen tulevaisuuden näkymät
- 24.03.81 Mika Kaskimies: Kansainvälistyminen Suomen korkeakouluissa
- 17.03.82 Leo Ahlstedt: Yritysstrategia ja liikkeenjohto Suomessa
- 16.03.83 Eino Tunkelo: Kansainvälisten toimintojen professuuri LTKK:ssa
- 23.03.84 Mika Kaskimies: Kansainvälistymisen haasteet Suomen talouselämälle
- 26.03.85 Tapani Moisio: suurteholaser ja sen käyttömahdollisuudet
- 20.03.86 Matti Jaatinen: Kymenläänin kehitysnäkymät
- 28.03.87 Per-olof Kreander:
Majoitus- ja ravitsemiselinkeino Suomessa alan rakenne- ja kehityspiirteet
- 29.03.87 Mika Kaskimies: Kaupallisen korkeakouluopetuksen aloittaminen Lappeenrannassa